

کامل الزیارات نقطه عطفی در مزارنویسی - مهدیه لواف، مهدی مهریزی،

سید محمدباقر حجتی، سید محمدعلی ایازی

علمی - پژوهشی

فصلنامه تخصصی مطالعات قرآن و حدیث سفینه

سال هجدهم، شماره ۷۰ «ویژه کتابشناخت متون امامیه»، بهار ۱۴۰۰، ص ۹-۲۹

کامل الزیارات نقطه عطفی در مزارنویسی

مهدیه لواف*

مهدی مهریزی**

سید محمدباقر حجتی***

سید محمدعلی ایازی****

چکیده: مزارات، دسته‌ای از تألیفات روایی هستند که احادیثی با موضوعات مربوط به زیارت، از جمله آداب و فضیلت و ثواب زیارت قبور پیامبر و خاندانش را در خود جای داده‌اند. سابقه نگارش چنین آثار روایی که به شیعیان اختصاص دارد، به قرن دوم باز می‌گردد و یکی از نخستین آثار یاد شده در فهرس، «مزار امیرالمؤمنین» از معاویه بن عمار دهنی (م ۱۷۵ق) می‌باشد. بعد از وی و تا زمان ابن قولویه نیز چیزی حدود ۲۷ اثر دیگر در کتب فهرس نام برده شده که متأسفانه هیچ کدام به دست ما نرسیده است. کتاب کامل الزیارات تألیف ابوالقاسم جعفر بن محمد بن قولویه قمی (متوفی ۳۶۷ قمری) معروف به «ابن قولویه» قدیمی‌ترین اثری است که از گونه

*. دانشجوی دکتری رشته علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد

mh.lavaf.1394@gmail.com

اسلامی، تهران، ایران

**. استادیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی،

Toosi 217@gmail.com

تهران، ایران (نویسنده مسئول)

***. استاد گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی،

تهران، ایران

****. دانشیار گروه علوم قرآن و حدیث، دانشکده حقوق، الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی،

sma.ayazi@gmail.com

تهران، ایران

نگارشی خود (مزار نویسی) به دست ما رسیده است. این پژوهش به اثرپذیری و اثرگذاری کامل زیارات نسبت به آثار قبل و بعد از خود اختصاص یافته است تا پاسخگوی این مسئله باشد که کامل زیارات کتابی اثرگذار و منبع اصلی بسیاری از تألیفاتی بوده است که به روایات مزار پرداخته‌اند.

کلیدواژه‌ها: کامل زیارات؛ مزارنویسی؛ کتب مزار.

طرح مسئله

کامل زیارات که تألیف آن به نیمه اول قرن چهارم باز می‌گردد، نخستین کتاب مزاری است که بر جای مانده و بدین جهت در منابع روایی شیعه حائز اهمیت فراوان است. جایگاه تاریخی این کتاب، یعنی تأثیراتی که زمان و مکان نگارش اثر بر آن گذاشته، موجب شده با آثار ماقبل خود متفاوت گردد و بر کتابهای بعد از خود اثرگذار شود. این که به نظر می‌رسد کامل زیارات نسبت به آثار ماقبل خود به نقطه تکامل رسیده است، خود، موضوع پر اهمیتی است که می‌تواند ویژگی قرن چهارم به لحاظ تغییر رویکرد در نگارش منابع و میل به جامع‌نویسی را به اثبات برساند.

فرضیه ما در پژوهش حاضر این است که کامل زیارات به گونه‌ای به نگارش درآمده که گویا هر آنچه را که ماقبل از خودش بوده، در خود جای داده و این تکامل در حدی است که تمام آثار مزار بعد از خودش و هر آنچه در ارتباط با زیارات نگاشته شده است، ناگزیر از ارجاع به این اثر بوده‌اند. در اینجا کار به دو بخش تقسیم می‌شود: در بخش اول با بررسی آثار متقدم بر کامل زیارات، به میزان اثرپذیری این کتاب از منابع روایی ماقبلش پرداخته و در بخش دوم به تأثیراتی می‌پردازیم که نگارش کامل زیارات بر کتابهای بعد از آن داشته است.

در مقاله «ابتداء کامل الزیارات بر منابع مکتوب» از همین نگارندگان (فصلنامه سفینه، شماره ۶۸، پاییز ۱۳۹۹، ص ۱۰۰-۱۲۳) در چهار گام، ابتدای کامل الزیارات بر کتاب‌های پیشینش را بررسی کردیم. گام اول: اثبات اثر برای مؤلف با کمک کتب فهارس، گام دوم: بررسی طرقي که فهارس برای کتاب مؤلف بیان کرده‌اند یعنی کتاب این مؤلف توسط چه شخص یا اشخاصی نقل شده است، گام سوم: طرق ابن قولویه به مؤلف یعنی ابن قولویه روایات این نویسنده را از طریق چه شخصی بیان داشته است؛ و گام آخر: تطبیق طرق فهارس با طرق ابن قولویه، و در صورت همخوانی هر دو طریق ثابت شد که اثر مزبور مورد استفاده ابن قولویه قرار گرفته است. در این مقاله با بررسی تعداد روایت آمده از هر کتاب، میزان اثرپذیری کامل الزیارات را از این کتابها مرور خواهیم کرد.

روش کار در بحث اثرگذاری بدین صورت است که اولاً نام ابن قولویه و کامل الزیارات را در کتب مزاری که بعد از کامل الزیارات تألیف شده و به دست ما رسیده، جستجو کرده و نتایج آن را در کار به ثبت رساندیم. در این قسمت کتب مزار را تا مصباح کفعمی بررسی کرده‌ایم. در گام دوم در جوامع‌روایی ذیل باب الزیارات که تقریباً در تمامی این گونه منابع موجود می‌باشد، به دنبال رد پای ابن قولویه و کامل الزیارات گشتیم و البته به نتایج جالبی نیز، دست یافتیم که نشان می‌داد در آثار بعد از ابن قولویه، نقل‌های گسترده‌ای از کامل الزیارات، مشهود و قابل پیگیری است.

۱. اثرپذیری کامل الزیارات از منابع متقدم

گونه‌های کتب روایی که قبل از کامل الزیارات با آن مواجه هستیم و می‌توانسته‌اند منبع کامل الزیارات قرار بگیرند، شامل چند گروهند: اصول و مصنفات، کتب نوادر،

جوامع حدیثی و کتب مزار. البته امکان دارد برخی از کتاب‌های با موضوعات مرتبط نیز مورد استفاده ابن قولویه قرار گرفته باشد.

این منابع را به دو دسته تقسیم می‌کنیم: دسته اول، کتب مزار که گونه روایی خود کامل الزیارات نیز می‌باشد و به نظر می‌رسد که در بحث اثرپذیری بیشترین نقش را در ایجاد انگیزه برای ابن قولویه در تألیف کامل الزیارات داشته‌اند. دسته دیگر، کتابهای غیر از گونه مزار است که از تألیفات ارزشمند اساتید ابن قولویه هستند و ابن قولویه در تألیف کتابش از آنها بهره برده است،

به تعبیری می‌توان گفت: گویا کتب مزار، خط فکری اصلی را به مؤلف داده‌اند و چنانکه از نام کامل الزیارات برمی‌آید، باقی آثاری که هر چند به مقدار اندک به بحث زیارات پرداخته‌اند، قرار است کتاب وی را به تکامل برسانند. شاید به همین دلیل است که به نظر می‌آید کامل الزیارات نسبت به آثار ماقبل خود، در نقطه اوج ایستاده است و این مسئله باعث ماندگاری این اثر و عدم ماندگاری دیگر آثار، شده است.

۱-۱. اثرپذیری از کتب مزار

از میان تمامی کتب مزاری که تا قبل از کامل الزیارات تألیف شده‌اند، تنها شش کتاب مزار، از منابع این اثر بوده‌اند؛ اما در میان همین آثار، دو اثر سهمی بسزا در روایات کامل الزیارات دارند. این دو اثر هر دو به یک طبقه روایی قبل‌تر از ابن قولویه تعلق دارند و هر دو، با واسطه یک یا چند تن از مشایخ ابن قولویه به وی رسیده‌اند که در ادامه به تفصیل بیشتر خواهد آمد.

۱-۱-۱. المزار سعد بن عبدالله اشعری

این کتاب را می‌توان اثرگذارترین منبع بر کامل الزیارات دانست، چنانکه مهروش در پژوهشی (مهروش، بهار و تابستان ۱۳۹۱، ص ۲۹-۶۲) که در آن به بازسازی این کتاب

پرداخته است، به طور مبسوط در مورد اثرپذیری کامل الزیارات از این کتاب سخن گفته است.

کامل الزیارات با نقل ۲۰۵ روایت از کتاب سعد بن عبدالله، در حدود یک چهارم از محتوای خود را از این اثر وام گرفته است. (مهروش تعداد روایات سعد را ۲۳۵ روایت می‌داند، ولی نگارنده در این مورد به ۲۰۵ روایت دسترسی پیدا کرده است. شاید دلیل این اختلاف، وجود روایات تکراری در ابواب مختلف باشد). این مسئله باعث شده تا مهروش کتاب ابن قولویه را به نوعی بازسازی المزار سعد بداند.

آنچه در مورد ارتباط بین کتاب سعد و کامل الزیارات درست‌ترین تحلیل می‌نماید، این است که بگوییم ابن قولویه در مواجهه با کتاب سعد تحت تأثیر قرار می‌گیرد و با همان رویکرد نگارش المزار سعد، تصمیم به نگارش کتاب مزار دیگری می‌گیرد که هر آنچه در باب زیارات معصومین علیهم‌السلام و امام‌زادگان و بقاع متبرکه را که در روایات آمده است، در کتاب خود جای دهد.

ابن قولویه به واسطه سه تن از مشایخش به نسخ این اثر دسترسی داشته است. از این میان، پدرش محمد بن قولویه با نقل ۱۲۲ روایت بیشترین سهم را دارد و قطعاً ما را به این نتیجه می‌رساند که پدر ابن قولویه، نسخه‌ای از المزار سعد را در اختیار داشته است. (جهت آگاهی بیشتر بنگرید: مهروش، بهار و تابستان ۱۳۹۱، ص ۲۹-۶۲)

۲-۱-۱. المزار محمد بن حسن صفار قمی

محمد بن صفار کتابی با عنوان کتاب المزار دارد که بنا بر قول نجاشی، محمد بن حسن بن احمد بن ولید آن را روایت کرده است. (نجاشی، ۱۳۶۵ ه.ش، ص ۳۵۷) از محمد بن حسن صفار ۵۴ روایت در کامل الزیارات آمده است که همگی از طریق ابن ولید روایت شده است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه، ۱۴۲۴: ب ۲، ح ۷، ص ۱۲؛ ب ۴، ح ۵، ص ۲۱؛ ب ۵، ح ۱، ص ۲۲؛ ب ۵، ح ۲، ص ۲۳؛ ب ۸، ح ۶، ص ۲۸؛ ب ۸، ح ۹،

ص ۲۹؛ ب ۹، ح ۲، ص ۳۳؛ ب ۱۳، ح ۲، ص ۴۷؛ ب ۱۳، ح ۱۲، ص ۴۹؛ ب ۱۶، ح ۱، ص ۵۵؛ ب ۱۸، ح ۵، ص ۶۳؛ و...) از این مطلب می‌توانیم به این نتیجه برسیم که کامل‌الزیارات با دارا بودن بخش قابل توجهی از روایات صفار، به کتاب المزار وی دسترسی داشته و از آن اثر پذیرفته و به عنوان منبع از آن استفاده کرده است.

۲-۱. اثرپذیری از کتب غیر مزار

در میان کتب غیر مزار، دو دسته از کتابها دیده می‌شوند که می‌توانسته بر کتاب ابن قولویه مؤثر باشند. این دو دسته از کتابها نوعی مجموعه حدیث هستند که در موضوعات و ابواب مختلف، احادیث را گرد آورده‌اند: نوادر و جوامع حدیثی. این کتابها معمولاً بابی با عنوان زیارات یا مزارات داشته‌اند (پاکچی، ۱۳۹۰، ص ۵۰) و روایات مربوط به بحث زیارت را در آن قسمت می‌آورده‌اند. این آثار عمدتاً متعلق به مشایخ ابن قولویه هستند.

کتابهای مزبور عبارتند از:

۲-۱-۱. النوادر محمد بن حسین بن ابی الخطاب

محمد بن جعفر رزاز خواهرزاده محمد بن حسین بن ابی الخطاب بوده است و کتاب‌های دایی‌اش را در اختیار داشته است. (نجاشی، ۱۳۶۵، ص ۲۳۶) از وی که یکی از مشایخ اثرگذار ابن قولویه بوده، ۱۱۷ روایت در کامل‌الزیارات از ابن ابی الخطاب نقل شده است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه، ۱۴۲۴: ب ۲، ح ۱۹ و ۲۰، ص ۱۴؛ ب ۹، ح ۱۱ و ۱۲، ص ۱۴؛ ب ۱۴، ح ۵، ص ۵۱؛ ب ۹، ح ۱۲، ص ۳۷؛ ب ۱۴، ح ۵، ص ۵۱؛ ب ۱۴، ح ۸، ص ۵۱؛ ب ۱۶، ح ۱، ص ۵۵؛ ب ۱۶، ح ۴، ص ۵۶؛ ب ۱۷، ح ۵، ص ۶۰؛ ب ۱۸، ح ۱، ص ۶۲؛ ب ۱۸، ح ۶، ص ۶۳؛ ب ۱۸، ح ۷، ص ۶۴؛ ب ۱۹، ح ۳، ص ۶۵؛ و...) این تعداد از روایات ذکر شده، بیش از یک هشتم روایات کامل‌الزیارات را دربرگرفته است و بعید به نظر می‌رسد این میزان از روایت، مربوط به نقل شفاهی باشد. از سوی دیگر، اولاً ابن ابی الخطاب نیز کتاب المزار ندارد، ثانیاً پاکچی در بررسی منابع کلینی در الکافی، کتاب النوادر را از منابع اصلی برمی‌شمرد (پاکچی،

۱۳۹۰، ص ۵۲)، ثالثاً کلینی هم عصر و استاد ابن قولویه بوده است. لذا می‌توانیم نتیجه بگیریم این «کتاب النوادر»ها و از جمله کتاب النوادر ابن ابی الخطاب، منبع کامل الزیارات بوده است و ابن قولویه برای تکمیل روایات مزار کتاب خویش، از روایات باب الزیارات کتاب النوادر ابن ابی الخطاب بهره جسته و از آن اثر پذیرفته است.

۲-۱. النوادر محمد بن یحیی العطار

محمد بن یحیی العطار از اعظام علمای عصر خود و استاد اکثر مشایخ ابن قولویه بوده است. بنابر قول فهارس، وی صاحب کتاب النوادر بوده است. (نجاشی، ۱۳۶۵، ص ۲۵۰) همه روایات وی، با یک واسطه در کامل الزیارات نقل شده است. از وی ۷۱ روایت در کامل الزیارات آمده که ۴۱ روایت از طریق پدر ابن قولویه نقل شده است. کاملاً می‌توان حدس زد که بخش مربوط به زیارات کتاب النوادر محمد بن یحیی العطار، از طریق پدر ابن قولویه در دسترس وی بوده است و بخش قابل توجهی از روایات آن را نقل کرده است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه، ۱۴۲۴: ب ۵، ح ۱، ص ۲۲؛ ب ۱۴، ح ۱، ص ۵۰؛ ب ۲۳، ح ۱، ص ۷۱؛ ب ۲۸، ح ۱۸، ص ۹۲؛ ب ۴۶، ح ۵، ص ۱۲۹؛ ب ۴۷، ح ۲، ص ۱۳۲؛ ب ۱۰، ح ۱، ص ۳۸؛ ب ۲۳، ح ۲، ص ۱۷۱؛ ب ۲۶، ح ۱، ص ۷۹؛ ب ۴۹، ح ۱، ص ۱۳۲؛ ب ۸۸، ح ۴، ص ۱۱۲؛ ب ۴۰، ح ۳، ص ۱۱۷؛ ب ۵۳، ح ۱، ص ۱۳۷؛ ب ۵۴، ح ۱۰، ص ۱۳۹؛ و...)

۳-۲. النوادر علی بن حسین بن بابویه

علی بن حسین بن بابویه پدر شیخ صدوق و استاد ابن قولویه بوده است. وی کتاب المزار نداشته اما به اذعان فهارس، دارای کتاب النوادر بوده است. (نجاشی، ۱۳۶۵، ص ۸۹؛ طوسی، ۱۴۱۷، ص ۹۳) از این شخص در کامل الزیارات ۹۸ روایت نقل شده است. این حجم زیاد از روایت نشان می‌دهد ابن قولویه کاملاً به باب الزیارات کتاب النوادر وی دسترسی داشته و از آن اثر پذیرفته است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه، ۱۴۲۴: ب ۳، ح ۹، ص ۱۹؛ ب ۴، ح ۳، ص ۲۱؛ ب ۶، ح ۱، ص ۲۴؛ ب ۹، ح ۱، ص ۳۳؛ ب ۱۰، ح ۳، ص ۳۹؛ ب ۱۳، ح ۵ و ۶، ص ۴۷؛ ب ۱۳، ح ۱۳، ص ۴۹؛ ب ۱۴، ح ۱۰، ص ۵۲؛ ب ۱۵، ح ۳، ص ۵۷؛ ب ۲۳، ح ۴ و ۵، ص ۷۲؛ ب ۲۳، ح ۱۴، ص ۷۵؛ ب ۲۵، ح ۳، ص ۷۸؛ ب ۲۶، ح ۲، ص ۷۹؛ ب ۲۷، ح ۵ و ۶ و ۷، ص ۸۴؛ و...)

۴-۲-۱. الکافی کلینی

از میان آثار مشایخ ابن قولویه، تنها کتاب موجود، الکافی کلینی است. در واقع این کتاب تنها اثری است که می‌تواند روش ما در اثبات اثرپذیری ابن قولویه از منابع مکتوبش را به اثبات برساند. از کلینی ۳۳ روایت در کامل الزیارات آمده است که بر مبنای روش این پژوهش، ما را به این گمان می‌رساند که ابن قولویه به باب الزیارات کافی دسترسی داشته و از آن اثر پذیرفته است. در اینجا به سراغ کتاب (الکافی) می‌رویم که ذیل کتاب الحج، باب الزیارات دارد و از مجموع ۳۳ روایت کلینی ۲۷ روایت آن با همان اسناد کامل الزیارات در این باب آمده است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه ب ۲، ح ۸ و ۹، ص ۱۳ / کلینی، ج ۴، ص ۵۴۸؛ ابن قولویه ب ۱، ح ۳، ص ۱۱ / کلینی، ج ۴، ص ۵۴۸؛ ابن قولویه ب ۳، ح ۶، ص ۱۸ / کلینی، ج ۴، ص ۵۷۹؛ ابن قولویه ب ۶، ح ۱، ص ۲۴ / کلینی، ج ۴، ص ۵۵۲؛ ابن قولویه ب ۹، ح ۴، ص ۳۴ / کلینی، ج ۴، ص ۵۶۰؛ ...) تبویب کلینی در این قسمت کتابش با کامل الزیارات متفاوت است و نشان می‌دهد ابن قولویه از کتاب وی به عنوان منبع برای تکامل روایات کتاب خویش، استفاده کرده و اثرپذیری وی از این کتاب در همین اندازه بوده است.

۵-۲-۱. الجامع ابن ولید

محمد بن حسن بن احمد معروف به ابن ولید قمی استاد ابن قولویه بوده و کتابی با عنوان کتاب الجامع دارد که به اذعان خود ابن قولویه در چند جای کامل الزیارات، الجامع به رؤیت ابن قولویه رسیده و مستقیماً از آن نقل روایت داشته (ابن قولویه، ۱۴۲۴، ص ۴۱ و همو ص ۴۶) و منبع کامل الزیارات بوده است. تعداد روایات نقل شده از ابن ولید در کامل الزیارات ۱۱۵ روایت است (به عنوان نمونه بنگرید: ابن قولویه، ۱۴۲۴، ب ۲، ح ۷ و ۱۲، ص ۱۲؛ ب ۲، ح ۳، ص ۱۳؛ ب ۲، ح ۹، ص ۱۳؛ ب ۳، ح ۱، ص ۱۵؛ ب ۴، ح ۱، ص ۲۰؛ ب ۴، ح ۵، ص ۲۱؛ ب ۵، ح ۱ و ۲، ص ۲۲؛ ب ۸، ح ۶، ص ۲۸؛ ب ۸، ح ۹، ص ۲۹؛ ب ۹، ح ۲ و ۱، ص ۳۳؛ ب ۹، ح ۵، ص ۳۴؛ ب ۹، ح ۹ و ۱۰، ص ۳۶؛ ب ۴۰، ح ۱، ص ۱۱۶؛ ب ۴۱، ح ۲ و ۴، ص ۱۱۹؛ ...) با مرور این

روایات، به این نتیجه می‌رسیم که بخش زیارات این کتاب، بیش از یک منبع ساده در تألیف کامل زیارات نقش داشته و قطعاً اثرگذاری قابل توجهی نیز بر این کتاب داشته است.

۲. اثرگذاری کامل زیارات بر آثار بعد

در میان آثار روایی، دو دسته از آثار می‌توانسته‌اند از کامل زیارات اثر پذیرفته باشند، یکی کتب مزار و زیارات، دیگری کتابهای جامع که معمولاً بابی با عنوان باب زیارات یا مزار دارند. سخن گفتن و پژوهش در باب اثرگذاری، به مراتب از بحث اثرپذیری دشوارتر است، زیرا در میان منابع متأخر از ابن قولویه، جز چند کتاب از مفید و صدوق و در نسل بعد، آثار طوسی مکتوبات چندانی به دست ما نرسیده است. از میان آن دسته منابعی که می‌توانسته‌اند از کتاب کامل زیارات اثر پذیرفته باشند، تنها چند کتاب مربوط به بحث مزارات و چند کتب جامع روایی به دست ما رسیده است. بنابراین ما مجبوریم اثرگذاری را به دو صورت پیگیری کنیم: اول اثرگذاری بی‌واسطه بر کتابهای شاگردان؛ دوم اثرگذاری با واسطه بر مزار نویسی و حدیث نگاری در شیعه.

۲-۱. اثرگذاری کامل زیارات بر آثار بعدی بی‌واسطه

عالم‌ان فراوانی در قم و بغداد و مصر، از محضر این چهره فرهیخته به کسب علم و دانش پرداختند؛ زیرا حضور سی ساله وی در جوار تربت پاک حضرت موسی بن جعفر و امام جواد علیه السلام منشأ بسیاری از برکات و افاضات علمی او گردید و ثمره آن همه تلاش‌های علمی، تربیت شاگردانی از قبیل مرحوم شیخ مفید بود که تاریخ شیعه هرگز نام و یادش را فراموش نمی‌کند. آورده‌اند که ابن قولویه استاد فقه شیخ مفید بوده است.

برخی از شاگردان ابن قولویه و کسانی که از او روایت نقل کرده‌اند و آثارشان

در کتب رجال و فهارس آمده و ممکن بوده در تألیفاتشان از کامل الزیارات بهره برده باشند، از این قرار هستند:

۱. محمد بن محمد بن نعمان مفید: وی از ممتازترین شاگردان ابن قولویه است که درباره استادش می‌گوید: خداوند شیخ مورد اعتماد ما ابوالقاسم جعفر بن محمد بن قولویه را تأیید فرماید. (ماقانی، ۱۴۱۲، ج ۱۵، ص ۳۳۴) وی بیش از صد تألیف دارد که از میان آثارش به کتاب المزار الصغیر یا مناسک المزار اشاره می‌کنیم. (خویی، ۱۴۱۳، ج ۱۸، ص ۲۱۳)

۲. احمد بن محمد بن عیاش: برخی از کتابهای وی عبارتند از: کتاب عمل رجب، کتاب عمل شعبان، کتاب عمل شهر رمضان. (خویی، ۱۴۱۳، ج ۳، ص ۷۸) این دسته از آثار هر چند مزار نیستند، اما به دلیل اشتراک داشتن در برخی ابواب مثل ثواب زیارت امام حسین در شب نیمه شعبان و ... در بخش‌هایی، از کتب مزار و از آن جمله کامل الزیارات بهره برده‌اند.

۳. حسین بن عبیدالله غضائری: کتاب مناسک الحج، کتاب فی فضل بغداد در شمار کتابهای اوست. (خویی، ۱۴۱۳، ج ۷، ص ۲۲) از آنجایی که در غالب آثار هم عصر کامل الزیارات مثل کافی و من لایحضره الفقیه روایات مربوط به زیارت ذیل کتاب الحج آمده، بعید نیست که در کتاب مناسک الحج به برخی از آداب یا فضائل زیارت معصومین نیز پرداخته باشند.

۴. ابوالحسن علی بن بلال مهلبی: وی کتاب الغدیر دارد. (خویی، ۱۴۱۳، ج ۱۲، ص ۳۰۶) به دلیل رجحان و ثواب زیارت در شب و روز غدیر که در کامل الزیارات نیز بدان پرداخته شده، احتمال استفاده از روایات کامل الزیارات در این اثر محتمل به نظر می‌رسد.

۵. محمد بن سلیم صابونی: وی آثار فراوانی دارد که از میان همه آثار او، کتاب

الحج و کتاب الأدعية می‌توانسته‌اند از کامل الزیارات اثر پذیرفته باشند. (خوئی، ۱۴۱۳، ج ۴، ص ۱۰۷؛ علیاری تبریزی، بی‌تا، ج ۲، ص ۵۲؛ ابن حجر عسقلانی، ۱۴۰۷، ج ۲، ص ۱۲۵)

چنانکه مشاهده می‌شود، از میان آثار فراوان شاگردان ابن قولویه، تنها کتاب مزاری که تألیف شده، مناسک المزار شیخ مفید است که خوشبختانه تا عصر حاضر موجود است و در ادامه آن را به تفصیل مورد بررسی قرار می‌دهیم. در میان باقی تألیفات، تعداد معدودی اثر مثل کتاب الحج یا عمل رجب و ... نیز وجود دارد که ممکن است از کامل الزیارات اثر پذیرفته باشند، اما به دلیل عدم دسترسی به این آثار، اثبات این ادعا ممکن نیست و در حد فرضیه باقی می‌ماند.

کتاب المزار؛ مناسک المزار معروف به المزار الصغیر (احمدی، ۱۳۸۹ش، ص ۳۲۹) تألیف شیخ مفید (د ۴۱۳ق) است. شیخ مفید در این کتاب مجموعه روایاتی درباره زیارت پیامبر اکرم ﷺ و ائمه علیهم السلام روایت کرده است. این اثر، بعد از کتاب کامل الزیارات، دومین کتاب مهم مکتب شیعی درباره زیارت محسوب می‌شود که همواره مورد اعتماد و استناد عالمان بزرگ شیعه بوده است و از مآخذ اصلی کتاب‌های مهمی همچون تهذیب الأحکام شیخ طوسی، المصباح کفعمی و بحارالانوار علامه مجلسی به شمار می‌رود.

مؤلف، این کتاب را در خطبه آن، «مناسک زیارة الامامین» می‌نامد، ولی در کتاب الارشاد خود به عنوان «مناسک المزار» به آن ارجاع می‌دهد. وی در آغاز کتاب، انگیزه خود را نگارش کتابی در شیوه زیارت دو امام حضرت علی و امام حسین علیهم السلام می‌داند. به این نکته دقت شود که کتابی مستقل در زیارت ائمه علیهم السلام از علمای اصحاب نگاشته نشده بود و کامل الزیارات نیز چنانکه از نامش هویداست، اثری جامع است که زیارات همه ائمه و امامزادگان و مؤمنان را شامل می‌شود. البته شیخ مفید در بخش دوم کتاب، زیارت پیامبر ﷺ و دیگر ائمه علیهم السلام را نیز افزوده است.

این کتاب در بخش اول ۱۲۰ و در مجموع ۱۹۱ روایت دارد که این روایات سه گونه‌اند:

- روایاتی که با ارائه سند کامل از استاد خود ابن قولویه نقل می‌کند که قسمت عمده این کتاب را تشکیل می‌دهد. گاهی نیز روایات را از دیگر استادان خود با سند کامل ذکر کرده است.

- روایاتی که به صورت مرسل، از یکی از ائمه اطهار (علیهم‌السلام) نقل می‌کند و از ارائه منبع سند آن خودداری کرده است.

- آداب و زیاراتی که آن را نقل کرده ولی به معصومی نسبت نداده است که در بسیاری موارد، بعید به نظر می‌رسد از روایات اخذ نشده باشد؛ به ویژه آن که برخی از آنها، در کتاب‌های دیگری به صورت مسند از ائمه (علیهم‌السلام) روایت شده است. (مدنی بجستانی، ۱۳۸۵، ج ۱، ص ۴۳۸-۴۴۱)

در مجموع از ۱۲۰ روایت مناسک المزار شیخ مفید، ۸۷ روایت یعنی بیش از دو سوم آن از کامل الزیارات نقل شده است. (به عنوان نمونه بنگرید: مفید، ۱۴۱۳: ب ۱ ح ۱ ص ۴، ب ۲ ح ۵، ب ۱ ح ۳ ص ۶، ب ۲ ح ۷، ب ۲ ح ۸، ب ۲ ح ۹، ب ۴ ح ۱ ص ۱۲، ب ۵ ح ۱ ص ۱۵، ب ۲ ح ۱۵ و...) باتوجه به اینکه تعداد قابل توجهی از روایات این اثر به صورت مرسل و بدون سند و در مقام بیان اعمال یا ادعیه ذکر شده‌اند، به این نتیجه می‌رسیم که کتاب المزار شیخ مفید کاملاً برگرفته و تحت تأثیر کامل الزیارات ابن قولویه تألیف شده است. به بیان دقیق‌تر، مناسک المزار بیشترین اثر را از کامل الزیارات پذیرفته است.

۲-۲. تأثیر کامل الزیارات بر مزار نویسی و حدیث‌نگاری با واسطه

در این بخش ما دو دسته از آثار را مورد بررسی قرار دادیم: دسته اول کتب مزاری که بعد از کامل الزیارات تألیف شده و دسته دوم کتب جامع که بابتی تحت

عنوان باب زیارات دارند.

بعد از نگارش کامل زیارات و مناسک المزار در فاصله زمانی میان قرن چهارم تا هفتم ه.ق، کتاب مزاری که از اهمیت ویژه‌ای برخوردار باشد و به دست ما رسیده باشد، موجود نیست. این مسئله می‌تواند بیانگر این موضوع باشد که کامل زیارات در نوع خود چنان در نقطه عطف قرارگرفت که تا مدتها بعد در جامعه شیعی نیاز مبرم به نگارش کتاب کاملی در بحث زیارات احساس نشد. آنچه ما در ادامه بدان پرداخته‌ایم و تاثیر کامل زیارات را بر آن مورد بررسی قرارداده‌ایم، از این قرارند:

۱-۲-۲. مصباح المتهجد

مصباح المتهجد و سلاح المتعبد تألیف شیخ طوسی، ابوجعفر محمد بن حسن بن علی بن حسن طوسی (۳۸۵-۴۶۰ هجری) در موضوع ادعیه و زیارات است. شیخ طوسی در این کتاب، به عبادات و دعاهایی که در طول سال مستحب است، اشاره دارد. ایشان بخشی از احکام فقهی را نیز که مربوط به عبادات می‌شود، در کتاب خود آورده است. کتاب مصباح المتهجد از کتاب‌های معتبر روایی شیعه به شمار می‌آید و از زمان نگارش تا حال، پیوسته مورد توجه علما و مردم بوده است. این کتاب از منابع مهم کتاب‌های دعا و زیارت است که بعد از شیخ طوسی تا این زمان نوشته شده و کتاب‌هایی که علمای شیعه درباره دعا و زیارت نگاشته‌اند - مانند مصباح کفعمی، إقبال الأعمال سید ابن طاووس و مفاتیح الجنان شیخ عباس قمی - همه از این کتاب بهره برده و استفاده فراوان کرده‌اند. مصباح المتهجد از گونه مزارات مستقل محسوب نمی‌شود، ولی ادبیات دعایی دارد؛ لذا آن را ذیل مزارات بررسی کرده‌ایم.

شیخ طوسی روایات مصباح را به صورت مرسل آورده است. در این پژوهش با تطبیق متن روایات مصباح با متن کامل زیارات، به این نتیجه رسیدیم که در

مجموع در مباحث مربوط به اعمال ماه رجب و ماه شعبان و همچنین در بیان فضایل ایام و لیالی در ۴۷ مورد، شیخ طوسی از کامل الزیارات نقل روایت کرده است. (طوسی، ج ۲: ص ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۲، ۷۱۳ سه روایت، ۷۱۵ شش روایت، ۷۱۶ چهار مورد، ۷۱۷، ۷۲۴ دو مورد، ۷۲۶، ۷۳۱ شش مورد، ۷۳۲ شش مورد، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۸، ۷۷۱ دو مورد، ۷۷۲ دو مورد، ۸۰۱، ۸۰۷، ۸۲۰، ۸۲۹، ۸۳۰ دومورد، ۸۵۳) البته ایشان در سه جا (طوسی، ج ۲، ص ۷۱۷ و ۸۰۷ و ۸۵۳) از کتابشان اذعان کرده‌اند که از «کتاب الزیارات» ابن قولویه نقل حدیث کرده‌اند.

۲-۲-۲. المزار ابن مشهدی

الْمَزَارُ الْكَبِيرُ، تألیف محمد بن جعفر مشهدی (متوفای ۶۱۰ق) در بردارنده انواع و گونه‌های مختلف زیارات است و در مشاهد مشرفه معصومین علیهم‌السلام قرائت می‌شود. المزار، هشت بخش و هر کدام ابوابی دارد. این اثر، یکی از قدیمی‌ترین منابع شیعی درباره زیارت، آداب و ادعیه اماکن مقدسه و برخی ماه‌های قمری به شمار می‌رود و بسیاری از عالمان بزرگ شیعه به این کتاب اعتماد کرده و روایات، زیارات، اعمال و ادعیه آن را در کتاب‌های خود آورده‌اند.

این کتاب در مجموع حدود ۳۵۰ روایت دارد. از این تعداد، ۱۱۷ روایت مستقیماً از کامل الزیارات ابن قولویه نقل شده است، یعنی یک سوم این کتاب، از کامل الزیارات بوده است و می‌توان گفت کامل الزیارات بر آن تأثیری شایان داشته است. (به عنوان نمونه بنگرید: ابن مشهدی، ۱۳۷۸: ح ۴ ص ۳۲، ح ۵ و ۶ ص ۳۳، ح ۷ و ۸ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۴ و ۱۶ و ۱۸ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۲ ص ۳۴، ح ۱ ب ۶ ص ۸۶، ح ۱۶ ص ۱۰۱ و...))

۲-۲-۳. مصباح الزائر

مِصْبَاحُ الزَّائِرِ کتابی نوشته عالم شیعه، سید ابن طاووس (د ۶۶۴ق) است که در آن به بیان آداب سفر و همچنین زیارت معصومان و فرزندان آنها و دیگر بزرگان دینی می‌پردازد. وی به سند و منبع زیارتنامه‌ها اشاره نکرده، اما یادآور شده که آن‌ها را از روایات گرفته است.

به دلیل مرسل بودن روایات، هرجا مصحح کتاب (محققان مؤسسه آل البيت) اذعان کرده که این بخش از کتاب، از کامل الزیارات نقل شده، در اینجا احصاء شده است. نهایتاً به این نتیجه رسیدیم که در مجموع ۹۳ روایت از کامل الزیارات در مصباح الزائر سید ابن طاووس نقل شده است. این حجم از نقل نشان می‌دهد که بخش بزرگی از کتاب سید ابن طاووس تحت تأثیر کامل الزیارات ابن قولویه قرار گرفته است. (به عنوان نمونه بنگرید: سید ابن طاووس، ۱۴۱۷: ص ۳۴، ص ۴۲ سه روایت، ص ۴۳، ص ۴۶ دو روایت، ص ۵۱، ص ۶۱، ص ۶۳، ص ۶۴، ص ۶۵، ص ۶۶، ص ۷۳، ص ۷۴، ص ۷۷، ص ۹۹، ص ۱۱۸، ص ۱۶۶، ص ۱۹۰، ص ۱۹۱، ص ۱۹۲، ص ۱۹۳ سه روایت و...)

۴-۲-۲. المزار شهید اول

المزار فی کیفیت زیارات النبی و الائمه علیهم السلام معروف به المزار شهید اول، نوشته محمد بن مکی عاملی (د ۷۸۶ ق)، در مورد اعمال و آداب مشاهد مشرفه معصومین نگاشته شده است. کتاب مشتمل بر دو باب است که ذیل هر باب، چندین فصل و یک خاتمه دارد.

روش نگارش این کتاب بدین صورت است که روایات به صورت مرسل آمده است و نگارنده اسناد روایات را به طور کامل حذف کرده است؛ اما با تطبیق متن کتاب با متن کامل الزیارات، از مجموع ۶۹ روایت این اثر، ۷ روایت آن با کامل الزیارات تطابق دارد. (بنگريد: شهيد اول، ۱۴۱۰: ص ۲۴ و ۲۵ و ۳۳ و ۱۱۴ و ۱۷۸ و ۲۲۱ و ۲۷۸)

۵-۲-۲. مصباح کفعمی

جَنَّةُ الْأَمَانِ الْوَأَقِيَّةِ وَ جَنَّةُ الْإِيمَانِ الْبَاقِيَّةِ مشهور به مصباح کفعمی، عنوان یکی از مهم‌ترین منابع شیعی در ادعیه و زیارات، تألیف عالم، محدث و ادیب شیعی، ابراهیم بن علی کفعمی (د ۹۰۵ ق) است. این کتاب به دلیل شباهت بسیار با «مصباح المتعجد» شیخ طوسی، به «المصباح» شهرت یافته است. مؤلف در این کتاب، به

اعمال برخی ماه‌های قمری، کیفیت و آداب دعا و برخی نکات ادبی و تاریخی در ۵۰ فصل پرداخته است. در این اثر فصل ۴۱ آن «الزیارات» نام دارد و در این فصل دوازده روایت مستقیم از کامل الزیارات نقل شده و تعداد بسیاری نیز از کتابهای متأثر از کامل الزیارات آمده است. (بنگرید: کفعمی، ۱۴۰۵: ص ۴۷۹، ص ۵۰۸، ص ۴۹۱ دو روایت، ص ۴۹۹ دو روایت، ص ۴۹۸، ص ۵۰۱، ص ۴۹۰، ص ۴۷۲ فصل اول باب زیارات، ص ۴۷۴)

گروه دوم از کتابهای اثرپذیر از کامل الزیارات

کتابهای جامع روایی دسته دیگری از منابع هستند که جزو کتب مزار به حساب نمی‌آیند، اما می‌توانسته‌اند تا حد زیادی از کامل الزیارات اثر پذیرفته باشند. نگارندگان این جوامع، تمامی احادیث را از هر گونه و دسته‌ای در اثر خود روایت کرده و هر گونه روایتی را تحت عنوان بابی آورده‌اند. نکته قابل توجه این است که گونه مزارات در دوره‌های متقدم، از چنان اهمیتی برخوردار بوده است که تقریباً تمامی جوامع روایی بابی با عنوان باب الزیارات یا مزارات داشته‌اند. آنچه در ادامه بدان خواهیم پرداخت، میزان اثرگذاری کامل الزیارات بر «ابواب الزیارات» این جوامع روایی است.

۶-۲-۲. من لا یحضره الفقیه

من لا یحضره الفقیه تألیف شیخ صدوق، ابوجعفر محمد بن علی بن حسین بن بابویه قمی، از چهره‌های برجسته علمای شیعه در قرن چهارم هجری، مجموعه روایات اهل بیت (علیهم‌السلام) درباره مسائل فقهی و احکام شرعی است. شیخ صدوق در این کتاب، روایات فقهی را که از دیدگاه خود صحیح و معتبر بوده روایت کرده است. این کتاب یکی از ارزشمندترین منابع روایی شیعه به شمار می‌آید، دومین کتاب از چهار کتاب معتبر روایی شیعه است و هر فقیهی در اجتهاد و استنباط احکام شرعی باید به روایات آن توجه داشته باشد.

شیخ صدوق در این کتاب، فقط نام راوی اول را - که روایت را از امام علیه السلام روایت کرده - آورده و در آخر کتاب، یعنی در بخش «مشيخه»، سند خود را به آن راوی نقل می‌کند تا روایات، از حالت ارسال خارج شده و اصطلاحاً مسند شوند و استفاده از آن برای مراجعه‌کنندگان آسان‌تر گردد، به همین جهت، با تطبیق متن روایات کامل الزیارات با متن من لایحضر، به اثبات رساندیم که در جلد دوم ذیل کتاب الحج در ابواب زیارات ۴۱ مورد نقل از کامل الزیارات آورده شده است.

(صدوق، ج ۲: ح ۳۱۶۵ و ۳۱۶۶ و ۳۱۶۷ و ۳۱۶۸ ص ۵۷۹، ح ۳۱۶۹ و ۳۱۷۱ ص ۵۸۰، ح ۳۱۷۲ ص ۵۸۱، ح ۳۱۵۷ و ۳۱۵۸ ص ۵۶۸، ح ۳۱۵۹ و ۳۱۶۰ و ۳۱۶۱ ص ۵۷۷، ح ۳۱۶۳ و ۳۱۶۴ ص ۵۷۸، ح ۳۱۷۳ و ۳۱۷۴ و ۳۱۷۵ و ۳۱۷۶ ص ۵۸۱، ح ۳۱۷۸ و ۳۱۷۹ و ۳۱۸۱ و ۳۱۸۲ ص ۵۸۲، ح ۳۱۸۹ ص ۵۸۴، ح ۳۱۹۵ و ۳۱۹۶ ص ۵۸۶، ح ۳۱۹۷ ص ۵۸۷، ح ۳۱۹۸ ص ۵۹۱، ح ۳۱۹۹ ص ۵۹۴، ح ۳۲۰۰ ص ۵۹۷، ح ۳۲۰۱ ص ۵۹۸، ح ۳۲۰۲ و ۳۲۰۳ و ۳۲۰۴ ص ۵۹۹، ح ۳۲۰۵ و ۳۲۰۶ و ۳۲۰۷ و ۳۲۰۸ و ۳۲۰۹ ص ۶۰۰، ح ۳۲۱۰ ص ۶۰۲، ح ۳۲۱۱ ص ۶۰۷، ح ۳۲۱۲ ص ۶۰۸)

۷-۲-۲. تهذیب الاحکام

تهذیب الاحکام مجموعه‌ای حدیثی نوشته ابو جعفر محمد بن حسن طوسی (د ۴۶۰ق) مشتمل بر روایات حاوی احکام شرعی است. تهذیب الاحکام، یکی از جوامع روایی معتبر شیعه، سومین کتاب از کتب اربعه و مورد قبول علما و فقهای شیعه است که شیخ طوسی آن را قبل از کتاب الاستبصار نگاشته است. این مجموعه حدیثی، حاوی روایات فقهی و احکام شرعی منقول از اهل بیت علیهم السلام است. این کتاب، بیشتر روایات مورد نیاز برای فقها را فراهم کرده و افزون بر آن، مباحث اصولی و رجالی نیز در بردارد. جلد ششم این اثر، با کتاب المزار آغاز می‌شود و در این بخش، ۵۷ روایت به طور مستقیم از کامل الزیارات نقل می‌شود. البته دسترسی شیخ طوسی به روایات ابن قولویه، از طریق استاد اثرگذارش شیخ مفید می‌باشد. (به عنوان نمونه بنگرید: طوسی، ۱۳۶۵: ج ۶ ص ۳، ص ۴ ح ۵ و ۶، ص ۶ ح ۲، ص ۳۱ ح ۱ و ۲، ص ۳۲ ح ۴ و ۵ و ۶، ص ۳۳ ح ۷، ص ۳۷ ح ۲۰، ص ۳۸ ح ۲۲ و ۲۳ و ۲۵، ص ۳۹ ح ۲۶، ص ۴۱ ح ۱، ص ۲۰ ح ۲ و ۳، ص ۲۲ ح ۸، ص ۷۱ ح ۱ و ۳ و ...)

۸-۲-۲. وسائل الشیعه

تَفْصِيلُ وَسَائِلِ الشَّيْعَةِ إِلَى تَحْصِيلِ مَسَائِلِ الشَّرِيعَةِ معروف به وسائل الشیعه اثر شیخ حر عاملی (د ۱۱۰۴ ق) شامل احادیث فقهی منابع روایی شیعه مانند کتب اربعه و دیگر منابع حدیثی است. عاملی در این کتاب، ۳۶ هزار روایت با سند آن در موضوعات متعدد فقهی در باب‌های جداگانه آورده است. وسائل الشیعه به دلیل اهمیت و جایگاه آن، دارای شروح، معاجم، تلخیص و ترجمه‌هایی است. در این اثر، از جلد ۱۴ ص ۳۱۹ وارد «ابواب المزار و مایناسبه» می‌شود. وی در اسناد بیش از ۴۰ روایت که در این بخش آورده، اذعان می‌کند که روایات را از مزار ابن قولویه نقل کرده است. تقریباً تمام آنچه در این قسمت از وسائل الشیعه نقل شده، به طور کامل از کامل الزیارات نقل شده است. به عبارت دیگر اثرگذاری کامل الزیارات در قرن یازدهم به حدی بوده است که صاحب وسائل بعد از نقل از آن، کتابش را از رجوع به دیگر منابع مزار بی‌نیاز پنداشته است. (به عنوان نمونه بنگرید: حر عاملی، ۱۴۰۹: ص ۳۲۶-۳۹۲)

۹-۲-۲. بحار الانوار

بَحَارُ الْأَنْوَارِ الْجَامِعَةُ لِذُرْرِ أَخْبَارِ الْأُئِمَّةِ الْأَطْهَارِ مشهور به بحار الانوار، مفصل‌ترین مجموعه حدیثی شیعه است که با نظارت علامه مجلسی (د ۱۱۱۰ ق) تألیف شده است. تألیف این کتاب که مجموعه‌ای از آموزه‌ها و تعالیم شیعه است، بیش از ۳۰ سال طول کشیده و گروهی از شاگردان علامه مجلسی او را در این کار یاری کرده‌اند.

مؤلف، کتاب را بر اساس ۲۵ موضوع کلی طراحی و آن را در ۲۵ جلد جای داده است (در دوره‌های اخیر به صورت ۱۱۰ جلدی منتشر می‌شود). وی در هر جلد، ریز موضوعات مربوط به آن را در ابواب مختلف گرد آورده، در هر باب، ابتدا آیات قرآنی مرتبط با موضوع را ذکر کرده و تفسیر آنها را می‌آورد و در مرحله بعد احادیث مربوط به آن باب را نقل می‌کند. مجلسی تلاش کرده است که در بحار

الانوار تمام موضوعات و مسائل موجود را پوشش دهد. در جلد ۹۷ بحار الانوار کتاب المزار قرار دارد که در این بخش ۵۷۶ روایت مستقیماً از کامل الزیارات ابن قولویه نقل شده است. خود کتاب کامل الزیارات مجموعاً ۸۰۰ روایت دارد. این نقل گسترده از کامل الزیارات نشان می‌دهد تقریباً سه چهارم کامل الزیارات، عیناً در بحارالانوار نقل شده است. این مسئله بیان می‌دارد که در تألیف بحارالانوار، کتاب کامل الزیارات از منابع اثرگذار در بحث مزارات بوده است. (به عنوان نمونه بنگرید: مجلسی، ۱۴۰۴: ج ۹۷، ب ۲ ح ۲ و ۳ و ۶ و ۹ و ۱۱ و ۱۲ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۱ و ۲۶ و ۳۱، ب ۳ ح ۱۰ الی ۱۲، ب ۳۹ ح ۶ و ۸ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۶ الی ۳۱ و ۳۳ و ۳۶، ص ۱۴۶ ب ۲ ح ۱۷ و ۱۹ و ۲۰ و ۲۱ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۷ و ۲۸ و ۳۱ و ۳۳ و ۳۵ و ۳۶، ب ۳ ص ۱۸۱ ح ۵ و ۶، ب ۶ ص ۲۰۳ ح ۱ و ۲ و ۵ و ۷، ب ۷ ص ۲۱۲ ح ۱ الی ۹، ص ۲۲۶ ب ۱ ح ۴ الی ۲۰ و ۲۳، ب ۲ ص ۲۳۵ ح ۱۲ و ۱۴ و ۱۶ و ۲۰ و ۲۲ الی ۲۹، ب ۳ ص ۲۵۷ ح ۳ و ۴ و ۶ و ۷ و)

۱۰-۲-۲. مستدرک الوسائل

مُسْتَدْرَكُ الْوَسَائِلِ و مُسْتَنْبَطُ الْمَسَائِلِ مشهور به مستدرک، کتابی دربردارنده احادیث فقهی، تألیف میرزا حسین نوری مشهور به محدث نوری از علمای شیعه (د ۱۳۲۰ ه.ق) است که برای تکمیل و استدراک کتاب وسائل الشیعه نگاشته شده و مهم‌ترین اثر میرزای نوری به شمار می‌آید. جلد دهم کتاب مستدرک (ص ۱۸۱ به بعد) به «ابواب المزار و ما یناسبه» تعلق دارد. در مجموع صاحب مستدرک ۲۲۹ روایت از کامل الزیارات نقل کرده است، یعنی بیش از یک چهارم از آن کامل الزیارات را در کتاب خود روایت کرده است. (به عنوان نمونه بنگرید: نوری، ۱۴۰۸: ج ۱۰ ص ۱۸۱ به بعد احادیث شماره ۱۱۸۰۶ و ۱۱۸۱۱ و ۱۱۸۲۲ و ۱۱۸۲۵ و ۱۱۸۳۱ و ۱۱۸۴۰ و ۱۱۸۸۹ و ۱۱۹۱۲ و)

نتیجه‌گیری

۱. کتاب کامل الزیارات بیشترین تأثیر را از کتب ذیل گرفته است:

- ۲۰۵ روایت از المزار سعد بن عبدالله اشعری

- ۵۴ روایت از المزار محمد بن حسن صفار قمی

- ۱۱۷ روایت از النوادر محمد بن حسین بن ابی الخطاب
- ۷۱ روایت از النوادر محمد بن یحیی العطار
- ۹۸ روایت از النوادر علی بن حسین بابویه
- ۱۱۵ روایت از الجامع محمد بن حسن بن ولید
- ۲۷ روایت الکافی محمد بن یعقوب کلینی
- همان طور که از نام کتاب پیداست، کامل الزیارات در بر دارنده بخش گسترده‌ای از آثار پیشین خود است و ابن قولویه کوشیده تا اثری کامل و جامع در موضوع مزار ارائه کند. از مجموع حدود ۸۰۰ روایت آمده در کامل الزیارات، ۶۸۷ روایت بر گرفته از آثار اساتید و کتب متقدم آن اثر می‌باشد.
۲. کتاب کامل الزیارات بیشترین اثر را بر کتب ذیل گذاشته است:
- ۸۷ روایت در مناسک المزار محمد بن محمد نعمان شیخ مفید
- ۴۷ روایت در مصباح المتهجد شیخ طوسی
- ۱۱۷ روایت در المزار الکبیر محمد بن جعفر مشهدی
- ۹۳ روایت در مصباح الزائر سید بن طاووس
- ۷ روایت در المزار محمد بن مکی عاملی شهید اول
- ۱۲ روایت در المصباح ابراهیم بن علی کفعمی
- ۴۱ روایت در من لایحضره الفقیه شیخ صدوق
- ۵۷ روایت در تهذیب الاحکام محمد بن حسن شیخ طوسی
- ۴۰ روایت در وسائل الشیعه شیخ حر عاملی
- ۵۷۶ روایت در بحار الانوار علامه مجلسی
- ۲۲۹ روایت در مستدرک الوسائل محدث نوری
- چنانکه مشاهده می‌شود، کامل الزیارات یکی از اثرگذارترین منابع گونه مزار بر

ادبیات روایی شیعه می‌باشد. بنابراین این اثر به نسبت آثار پسین و پیشین خود، در نقطه عطف ایستاده است.

منابع

۱. ابن بابویه قمی، محمد بن علی، من لا یحضره الفقیه، به کوشش علی‌اکبر غفاری، تهران، ۱۳۹۰ ق.
۲. ابن حجر عسقلانی، احمد بن علی، لسان المیزان، بیروت: دارالفکر، ۱۴۰۷ ه. ق.
۳. ابن طاووس، علی بن موسی، مصباح الزائر، قم: مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۷ ه. ق.
۴. ابن قولویه قمی، ابوالقاسم جعفر بن محمد، کامل الزیارات، تحقیق: جواد قیومی، قم: نشر الفقاهه، سوم، ۱۴۲۴ ق.
۵. ابن مشهدی، محمد بن جعفر، المزار الکبیر، تحقیق: جواد قیومی، قم: جامعه المدرسین، ۱۳۷۸ ه. ش.
۶. احمدی، مهدی و رحمتی، محمدکاظم، تاریخ حدیث شیعه، قم: دار الحدیث، ۱۳۸۹ ه. ش.
۷. پاکتنچی، احمد، تاریخ حدیث، تهران، انجمن علمی دانشجویی هیأت دانشگاه امام صادق (علیه السلام)، چاپ سوم، ۱۳۹۰ ه. ش.
۸. حر عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، قم: مؤسسه آل البيت (علیه السلام)، ۱۴۰۹ ق.
۹. خویی، ابوالقاسم، معجم رجال الحدیث و تفصیل طبقات الرواة، بی‌نا، چاپ پنجم، ۱۴۰۳ ه. ق.
۱۰. طوسی، ابوجعفر محمد بن حسن، تهذیب الاحکام، تهران: دار الکتب الاسلامیه، ۱۳۶۵ ه. ق، ج ۶.
۱۱. همو، الفهرست، تحقیق جواد قیومی، بی‌جا، نشر الفقاهه، ۱۴۱۷ ق.
۱۲. همو، مصباح المتعجل و سلاح المتعبد، بیروت: مؤسسه فقه الشیعه، ۱۴۱۱ ق.
۱۳. عاملی الجزینی (شهید اول)، محمد بن مکی، کتاب المزار، قم: مؤسسه امام مهدی، ۱۴۱۰ ه. ق.
۱۴. علیاری تبریزی، علی بن عبدالله، بحجة الآمال فی شرح زیادة المقال، تصحیح: جعفر حائری و هدایت‌الله مسترحمی، بی‌نا، بی‌تا.
۱۵. کفعمی، ابراهیم بن علی، مصباح للكفعمی (جنة الأمان الواقیة)، قم: دار الرضی، ۱۴۰۵ ه. ق.
۱۶. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، انتشارات اسلامیه، تهران، ۱۳۶۲ ه. ش، چاپ دوم، ج ۴.
۱۷. مامقانی، تنقیح المقال، قم: مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۲ ه. ق، ج ۱۵.
۱۸. مجلسی، محمد تقی، بحار الانوار، بیروت: مؤسسه الوفاء، ۱۴۰۴ ه. ق، جلد ۹۷، ۹۸ و ۹۹.
۱۹. مدنی بجزستانی، محمود، فرهنگ کتب حدیثی شیعه، تهران: انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۵ ه. ش، ج ۱.
۲۰. مفید، محمد بن محمد بن نعمان، مناسک المزار، قم: کنگره شیخ مفید، ۱۴۱۳ ه. ق.
۲۱. مهروش، فرهنگ، «روش برای بازسازی کتاب المزار محمد ابن عبدالله اشعری»، پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی، سال ۴۵، بهار و تابستان ۱۳۹۱.
۲۲. نجاشی، احمد بن علی، رجال النجاشی، قم: مؤسسه النشر الإسلامی، چاپ: ۶، ۱۳۶۵ ه. ش.
۲۳. نوری، حسین بن محمدتقی، مستدرک الوسائل و مستنبط المسائل، قم: مؤسسه آل البيت (علیه السلام)، ۱۴۰۸ ه. ق.